

अधीत¹-अधीतौ-अधीतः ;

अधीतः-तम् ,

अधिगमितः,

अधिजिगमिषितः-तवान् ;

अध्ययः, ²मन्त्राध्यायः, अधिजिगमिषुः,

अधिजिगमयिषुः ;

अध्येतव्यम् ,

अधिगमयितव्यम् ,

अधिजिगमिषितव्यम् ;

अध्ययनीयम् , अधिगमनीयम् , प्रत्यायनीयम् ,

अधिजिगमिषणीयम् ;

अध्येयम् , } प्रत्याय्यम् ,

अधिगम्यम् ,

अधिजिगमिष्यम् ;

Aअधीत्यः, }

ईषदध्ययः, दुरध्ययः, स्वध्ययः ;

अधीयमानः,

अधिगम्यमानः,

प्रत्याय्यमानः,

अधिजिगांस्यमानः³ ;

अध्यायः,

अधिगमः,

प्रत्यायः,

अधिजिगमिषः ;

अध्येतुम् ,

अधिगमयितुम् ,

अधिजिगमिषितुम् ;

अधीतिः,

अधिगमना,

अधिजिगमिषा,

अधिजिगमयिषा ;

अध्ययनम् ,

अधिगमनम् ,

अधिजिगमिषणम् ;

⁴अधीत्य,

⁵अधिगम्य,

अधिजिगमिष्य ;

अध्यायम् २,

⁶अधिगमम् २ , }

अधिजिगमिषम् २ ;

अधिगामम् २ , }

(63) “इख गतौ” (I-भ्वादिः-140-सक. से-पर.)

एखकः-खिका,

एखकः-खिका,

⁷एचिखिषकः-षिका ;

1. ‘षत्वतुकोरसिद्धः’ (6-1-86) इत्येकादेशस्यासिद्धत्वात् तुक् ।

2. ‘कर्मण्यण्’ (3-2-1) इत्यण् ।

3. ‘अज्जनगमां सनि’ (6-4-16) इति दीर्घः ।

4. ‘षत्वतुकोरसिद्धः’ (6-1-86) इत्येकादेशास्तासिद्धत्वात् तुक् ।

5. ‘ल्यपि लघुपूर्वात्’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।

6. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इति दीर्घविकल्पः ।

7. ओणेः ऋदित्करणत्वात् लिङ्गात् उपधाकार्यं प्रबलम् । लघूपधगुणः ।

A. ‘इण्वदिकः (वा. 2-4-45)’ इत्यतिदेशात्—‘एतिस्तु’ (3-1-109) इति क्यपि

‘अधीत्य’ इति रूपम् । ‘इत्यः स्वधीतोपनिषद्विरेषामधीत्यरूपः स वियम्

क्रमेण ।’ धा. का. 2-48. इति प्रयोगः । ‘.....‘एतिस्तु—’ (3-1-109) इति

क्यविविधौ नित्यमधिपूर्वत्वादस्यैतिग्रहणेन न ग्रहः । तथा च भाष्ये—‘अध्येयं

व्याकरणं’ इति यदन्तो निर्दिश्यते’ इति माधवधातुवृत्तौ ।